

Szovjet tudós találkozója szegedi írókkal

A TIT vendégeként hazánkban tartózkodó V. V. Gyementyev kandidátus, a moszkvai Gorkij Irodalmi Intézet docense szombaton délután a Magyar Írók Szövetsége Dél-magyarországi Csoportjának tagjaival és Szeged irodalmi életének más képviselőivel találkozott a Tiszatáj szerkesztőségében. A megbeszélésen többek között jelen volt Forgó Pál, a megyei pártbizottság munka-

társa, Mocsár Gábor József Attila-díjas, az írócsoport titkára, Andrassy Lajos, a Tiszatáj főszerkesztője. V. V. Gyementyev ma, vasárnap délelőtt 11 órai kezdettel a TIT irodalmi szabadegyetemének keretében Majakovszkij költészetéről tart előadást a Somogyi Könyvtár emeleti olvasótermében. Szegeden kívül még Nyíregyházán és Budapesten ismétli meg előadását V. V. Gyementyev.

Rendetlenségből rendet!

Végre az idén tavasszal rendbe hozták az Odessza lakónegyeden átvezető Csanádi utcát. Autósztrádát persze most sem csináltak belőle, de az is szép, hogy két oldalát végigárkolták, s rendes útpadkát alakítottak ki mellette. A szokásos sártengernek egyelőre befellegzett. De csak egyelőre. Először is csak az ABC-áruház felőli oldalon tették ki a megállni tilos táblákat, s ezért a másik oldalon — ott, ahol a presszó és a bisztró is van — máris betaposták a járművek az új árok oldalát. Itt is szükség volna tehát a megállást, parkírozást korlátozó rendelkezésre. Parkírozóhely a közvetlen közelben úgyis van elegendő, bár a belvárosban lenne annyi! Ha futná egy kis termőföld meg fűmag, nem ártana, ha az útpadkára ráterítenék és bevetnék, már csak azért is, hogy jobban belesimuljon ez a rész is a lakónegyed általános képébe, meg azért is, hogy megkösse a port, a sarat. A forgalom igen nagy a Csanádi utcán, ennyi „kedvezmény” kijárna az embereknek.

Annak idején az ABC-áruház neonfeliratot kapott, s ki tudja miért, egy nagy bádorgatót is kihelyeztek elé, ezzel a szöveggel: Általános Beszerzési Centrum. Ez a badar szöveg, csakúgy, mint a tábla akkor is felesleges volt, de most még inkább az, miután a környék minden lakója jól tudja, hogy mi kapható ebben a boltban és mi nem. Inkább kivilágítanák esténként a neonfeliratot! Mert erről időközben teljesen leszoktak. Az előbb az Odessza lakótelep általános képeről volt szó. Kár, hogy jelenleg nemcsak a gyp. a virágágy, a parkszerűség adja az általános képet, hanem a rengeteg szemét, szétört pad, gondozatlan háztájék is. Ez az, aminek a rendbehozásához igazán még pénz sem kell, csak jószándék. A fűvet mindenütt végig kellene gereblyéztetni — ezt már egyszer javasoltuk is —, a padokat megcsináltatni. A jó erőben levő hulgának ellen úgysem véd, ha „műm-lékké” nyilvánítjuk rongálásaikat.

Fehér Kálmán

TABLÓTÉBOLY

Hogy érthetőbb legyen, írjuk le mégegyszer, egy szolgálatkész kötőjellel kettéválasztva a címbe olvasható szót: *tabló-téboly*. Sőt, hogy a téma még világosabb legyen, meg is magyarázzuk: a végzős diákok tablóirol lesz az alábbiakban szó, a tablók készítése — mondjuk így — formai megvalósítása körül tapasztalható, szélében-hosszában dagadozó kaoszról. A tabló — mint olyan — rendeltetése eredetileg az volt, hogy a középiskolát befejező diákok és volt tanáraik arcképét névaláírással ellátva az utókor számára megőrizze. A tablók — mint olyanok — ezt a nemes célt higgadt, méltósággal teli formájukkal is hangsúlyozták: általában szabályos négyszög alakban, jobbára sötétre pácolt fából készültek, az iskola, a tanári kar és a diákok nevét pedig sötét festékkel írták, tetszetős formájú betűk mutatták. Ez volt a múlt!

A közelmúlt viszont már nem egészen ezt mutatta tablófronton. A közelmúltban — úgy három-négy-öt éve — valami megmagyarázhatatlan rebellió tört ki a tablókészítők között, s a korábban oly méltóságteljes formák egyszerre megbomlottak. A szabályos négyszög, mintha pofonütötték volna, megbillent, az eddig oly büszke derékszögek sovány hegyesszögekké, puffadt tompaszögekké változtak, és a komoly, fegyvelmezett betű-

sorok alól is kifutott a biztos talaj, s hol az ég, hol pedig a föld felé kezdtek menetelni. A forma forradalma aztán visszahatott az anyagra is. A sötétre pácolt fát gyors ütemben váltották fel a műanyagok, amelyek többnyire együttesen álltak össze egy tablóformájú valamivé. Jelenleg — ha meg tesszük figyelmű — már ott tartunk, hogy hagyományos értelemben vett tabló jórómán már sehol sem látható. Van fényképeket tartó habszivacs amóba, van iskolák nevével díszített kovacsoltvas váz, minden van, csak éppen az alkalom ünnepélyességét megőrző, az emlékeket méltósággal felidéző tabló nincs. És ha ezek a habszivacs amóbak, kovacsoltvas vázak szögek lennének! De nem azok! Almodernségükkel, megjátszott nagyvonalúságukkal, alpári zsenialitásukkal mindennek, csak izlésesnek, széperzetet keltőnek nem mondhatók. Ráadásul ezek a tabló ürügyén készült szerkezetek többnyire jóval drágábbak is, mint rútul megtagadott elődeik. Elkészítéskük nem egyszer súlyos ezrekbe kerül, s e súlyos ezrek összegyűjtés a diákoknak nem kis gondot okoz. Aligha tévedünk, ha ebben a tablótébolyban a *provinciálisizmus* sajátos megnyilvánulását véljük felfedezni, egy olyan öncélú ma-

gamutogatást, amelynek semmi de semmi értelme nincs. Ami pedig konkrétan a Kárász utca kirakataiban díszelgő tablókak illeti, azok formabontási, almodernkedési versenyt felváltva a *Móra Ferenc Ipari Szakiskola* vázrendszere nyerne, amely a bútortüzet egyik üvegablakja mögött borzogatja az épebb ízlésű járkelők idejét. A nemes vetélkedő második, illetve harmadik helyére feltehetőleg a *Mérey utcai Közgazdasági Technikum* — csupán néhány nagybettivel szignált — léckollekciója és a *Tisza-parti Gimnázium* IV/b osztályának tablójellegű készítménye kerülne. (A további helyezések mérlegelésére hely hiányában nem vállalkozunk.) Végezetül egy tanács: jobb lenne, ha a feledésre és porodásra ítélt amóbak, vázak és egyéb kollekciók helyett egy sokkal korszerűbb megörökítő eszközre fordítanák a nehezen összegyűlt ezreket, ha — manapság ez már minden osztály számára megoldható — *filmre* vennék a búcsúzó diákok tanáraikat és önmagukat. Ifjúságunknak — egy minden formai bravúr nélkül, minimális költséggel elkészített tabló mellett — a leghűségesebb, a legkönnyebben kezelhető, s egyáltalán, az emlékeket legbízhatóbban felidéző tanúja lenne a drágának semmiképp sem nevezhető *celluloid*. A. L.

Idén a város tsz-eiben

Huszonötmilliósz beruházási program

Szeged szövetkezeti gazdasági messzenemően kihasználják a gazdasági irányítás adta új lehetőségeket. Többek között azt, hogy az állattenyésztés fejlesztését elősegítő beruházásoknak a 70 százalékát az állam viseli. Ennek megfelelően az össze-sített tervek alapján 25 millió 156 ezer forintot képviselő beruházási programot szándékoznak megvalósítani 1968-ban. Ebből — teljes megvalósulás esetén — több mint 10 millió forintot képvisel az új beruházási szabályok alapján járó állami ártámogatás. A közös termelőeszközök és az együttes vagyon gyarapításában most

a Felszabadulás Tsz gazdái vállalkoztak a legnagyobb feladatra. Beruházásokra — főleg építkezésre és a géppark növelésére — együttesen 14 millió 382 ezer forint kiadást terveztek. Többek között teljesen befejezik az új korszerű sertésintézet építését. E telepen évente mintegy 2 ezer sertést hizlalnak majd. Az épületek nagyobb részt készen állnak, az idén azonban fel kell még építeni egy 230 férőhelyes kocaszállást és egy 250 férőhelyes sülédnevelő épületet. E két munkára közel 2 millió forintot fordítanak. A közlejárati kutatások miatt évek óta vajdó új tehénészeti tenyésztőtelep építése is megkezdődik az idén a Felszabadulás Tsz-ben. Előjárójában egy darab 200 férőhelyes istálló készül el 3 millió 200 ezer forint költséggel. A tsz építkezéseihez 4,35 millió forint ártámogatást biztosít a népgazdaság. Új gépek vásárlására 3 millió forintot terveztek a tsz gazdái. Többek között nagy lépést szándékoznak tenni az idén a kukoricatermesztés komplex gépesítésében. Ed-dig ugyanis a kukorica betakarítása rengeteg időt, fáradságot jelentő kézi munkával történt. Az idén először két csőtörő kombájt is

munkába állítanak. A gépvásárlásokkal járó kiadásoknak mintegy felét a már korábban felhalmozott amortizációs alpból fedezik. Összesen 490 ezer forintot pedig az idei gazdálkodási terv alapján új tenyészállatok vásárlására fordítanak. Elkészült a Móra Ferenc Tsz termálvizes zöldség-hajtató telepház beruházási programja is. Eszerint a szövetkezeti csibenevelő üzem közelében 10 ezer négyzetméter alapterületű üvegház komplexum és mintegy 40—50 ezer négyzetméter felületű altalajfűtéses hollandág-telep építése kezdődik meg az idén. Ezek mellett a Móra Ferenc Tsz

gazdái jelentős összeget fordítanak korábbi beruházások teljes befejezésére, járulékos létesítmények biztosítására. Az Új Élet Tsz közössége ugyancsak a legnehezebb munkák gépesítésében akar az idén előrejutni. Többek között borsófeldolgozó gépet vásárolnak. A járulékos beruházásaik között szerepel egy borospince építése, nagyobb hídmerleg vásárlása. A Haladás Tsz gazdái szarvasmarha-tenyésztőket akarják korszerűsíteni egy növényekmarha-istálló felépítésével.

Lesz-e jegük a háztartásoknak?

Akármiilyen furcsán hangzik, a jégcszekerények elszaporodása a háztartásokban nem oldotta meg Szegeden a jégellátással kapcsolatos régi problémát, amely évről évre mindig előtérbe kerül nyárra. Akik eddig hús, tej és tejtermékek hűtésére nem használtak jeget, de még jégcszekerénnyel nem rendelkeznek, azok mint új igénylők kopogtatnak jégért a melegebb idők beálltával a nyár végéig. S azok az élelmiszerüzletek, éttermek és cukrászdák, amelyek többnyire rendelkeznek elektromos hűtőberendezéssel, továbbra is igénylik a táblás jeget, s nemhogy kevesebbet, hanem egyre többet. A MTK-et, mint a legnagyobb jégfogysztót e problémakörből nyugodtan kikapcsolhatjuk, mert szállításihoz részben saját előállítású jeget használ fel, másrészt Miskolcra, Bajára, Kecskemétre és egyéb helyekre l szerzi be szükségletét.

csatani, ha azt „valaki” onnan átszállítaná. Mindebből következik, hogy idén nyáron is probléma lesz a háztartásoknak a jég beszerzése, hiszen a gyártási lehetőségek változatlanul korlátozottak.

Tervek

Felmerült a kérdés, hogy érdemes-e Szegeden akkora kapacitású jéggyárat építeni három-négy millió forint beruházásával, amely 24 óra alatt mintegy 300 mázsa jeget tudna gyártani. Idényjellegű üzem építésére ekkora összeget kár lenne áldozni, viszont vannak adott lehetőségek, amelyeket ki lehetne használni. A vágóhid rekonstrukciójában szerepel egy korszerűbb jégüzem létesítése is, amely a jelenle-

ginnél több jeget állít elő, viszont a többletre szüksége lesz az akkora megnövekvő szállítmányokhoz. A MTK Ilona utcai telepház alkalmas tárolóhely kihasználása mellett új gép beállításával kínálkozik lehetőség a háztartási jég előállítására. A felajánlott alkalommal feltétlenül élnie kell mind a Csongrád megyei, mind pedig a Szeged megyei jogú városi tanácsnak. Egy másik megoldásként kínálkozik az Anna Gyógyvíz-, Üdítőital és Szikvízüzem jéggyártó részlegének bővítése a szükségletnek megfelelően. Mindkét lehetőség kihasználásáról tervet készítenek, hogy majd a jobb megoldás mellett döntsének és megoldják az évenként visszatérő jégellátási problémákat.

L. F.

Korszerűtlen berendezések

A szalámigyár vágóhídi jégüzeme, ha teljes kapacitással dolgozik, akkor három műszak alatt mintegy 2000 tábla jeget termel. Ennek egy részét a saját hűszállításihoz használja fel, a felesleget pedig átadja a közületeknek, az élelmiszer-kiskereskedelmi vállalatnak, a vendéglátó vállalatnak és más partnereknek. A jégellátásban tehát a lakosság nem támaszkodhat a vágóhíd jégüzemére. Marad az egyetlen lehetőség, az Anna Gyógyvíz-, Üdítőital és Szikvízüzem, amelynek jéggyártó berendezése éppen olyan korszerűtlen, mint a vágóhíd, ez is, az is bármikor „lerobbanhat”. A szikvízüzem három műszakos üzemeléssel mintegy 1600 tábla jeget tud csak előállítani. Ellátja belőle az egészségügyi intézményeket, s ami marad azzal áll a lakosság rendelkezésére.

Az idén sem lesz több

Az MSZMP Szeged városi bizottságának ipari osztálya kezdeményezte a jégellátással kapcsolatos problémák megoldását valamennyi érdekelt intézmény és üzem képviselőinek részvételével. Mind a szikvízüzem, mind pedig a vágóhídi jégüzem munkaerő-gondokkal küszködik, de ennek a megszüntetésével sem tudnak több jeget gyártani, mint tavaly. A szikvízüzem ugyan ma-kói telepéről naponta 200 tábla jeget a szegedi fogyasztók rendelkezésére tudna bo-

Újabb orvosi szakágak

Az egészségügyi miniszternek az érdekelt társmiszterekkel és a SZOT-tal egyetértésben kiadott rendelete szerint ezentúl az igazságügyi orvostanból, az igazságügyi elmeorvostanból, az üzemorvostanból és a repülőravostanból is meg lehet szerezni a szakorvosi képesítést. Így most már 34 orvosi cím elnyerésének feltétele, hogy a jelölt megfelelő

gyakorlat után sikeres szakorvosi vizsgát tegyen. A rendelet hatályba lépésétől számított három hónapban belül előterjesztett kérelemre „régijogon” is, tehát vizsga nélkül megkap-hatják a szakorvosi képesítést azok az orvosok, akik az illető szakágakban a rendeletben meghatározott idő óta dolgoznak és megvan az előírt képzettségük és gyakorlatuk. (MTI)

Magyar csirke Bagdadban

Szombaton Hungarocamion-karaván indult a Közel-Keletre, egy hűtőköcsi Teheránba, kettő Bagdadba és ugyancsak kettő Kuwaitba vízszel mélyhűtött magyar csirkét. A magyar teherautók Jugoszlávián, Bulgárián, Törökországon át jutnak a közel-keleti úticéljaikhoz. Az áru átadása után két napig pihennek a gépkocsivezetők, majd indulnak vissza — de nem üres kocsival: hazahozzák a Hungexpo-nak a teheráni magyar kiállításon bemutatott ipari termékeit. Az eddigi üzleti tárgyalások azt ígéri, hogy a következő hónapokban rendszeresen járnak Hungarocamion-karavánok Budapest és a Közel-Kelet között.

A szolidaritás jegyében

A magyar ifjúság az idén is a szolidaritás jegyében ünnepli április 24-ét, a gyarmatosítás és újgyarmatosítás ellen, a békés egymás mellett élést küzdő ifjúság világnapját. Április 19-től 27-ig szerte az országban politikai demonstrációkat, nagygyűléseket, vietnami műszakokat, a hazánkban tanuló külföldi diákok részvételével baráti találkozókat rendeznek a KISZ-alapszervezetek, úttörőcsapatok. Az ünnepségeken 42 nemzet fiataljainak képviselőitében több mint félezer ösztöndíjas vesz részt, köztük a hős vietnami nép hazánkban tanuló fiataljai. A világnap előestéjén több város ifjúsága fátylós felvonulást rendez.

VASÁRNAP.
1968. ÁPRILIS 21.

DEL-MAGYARORSZAG 5

Csökkentett mirelit árak

A Hűtőipari Országos Vállalat a kereskedelemmel egyetértésben többféle mélyhűtött termék — befőtt, zöldségféle — árát 10—50 százalékkal ideiglenesen le-szállította. Szombattól egyebek között a mirelit vegyes gyümölcsbefőttet 6 helyett 3 forintért, a gyalult uborkát 7 helyett 3,50 forintért, a karfiolt 15,40 helyett 7,70 forintért, a zöldbabot 10,90 helyett 9,80 forintért, a körte-befőttet 5,60 helyett 3,90 forintért, az őszibarack-befőttet 7 helyett 4,90 forintért árusítják az élelmiszerüzletek. Az árengedményt az tette lehetővé, hogy a hűtőipar az idény végén még nagyobb árukészlettel rendelkezik. Az áreszállítástól a forgalom növekedését, s ennek nyomán a következő szezon elejéig az amúgy is szűkös hűtő-raktárter felszabadulását várják.